

Што се естрадних кругова тиче, политика никада није била популарнија. На изборним листама све је више познатих спортиста, глумаца, музичара и других естрадњака, чији се политички активизам, углавном, може окарактерисати као вјештина „умијећа живљења“.

За политичаре и њихове изборне штабове најзанимљивији су музичари. Од предизборних скупова праве се рок спектакли, мали шлагери сезоне или народњачка весеља, у зависности од тога која се политичка опција заступа. Сваки предсједнички кандидат има омиљеног извођача, који представља заштитни знак сваке иоле озбиљније кампање. Предсједнички избори у ритму музике за кеш.

Нова је пошаст да су и политичари почели да пјевају у јавним наступима. Најпознатији пјевач међу предсједницима, Барак Обама забавља се уз три акорда блуза са „Ол старс бендом“ на једном предизборном скупу у Бијелој кући пјевајући рефрен из чувеног делта блуза „Свит хом Чикаго“. У исто вријеме у Сирији, Обамина „невидљива рука“ мијења изглед улица и фасада и дерегулише економију Хомса, „ослобађајући“ је ресурса, што доводи у питање народну пословицу да онај ко пјева зло не мисли. Док се туђи домови руше, Обама пјева о слатком дому у Чикагу.

Датум на челу, или песма нас је одржала

Пише: Раденко Тошић

уторак, 10 децембар 2013 15:04

Датум на челу, или песма нас је одржала

Пише: Раденко Тошић
уторак, 10 децембар 2013 15:04

